

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Jan

Nazwisko: Linnik

Miejsce urodzenia: Bancerowszczyzna

Data urodzenia: 15-03-1918

Imię ojca: Wincenty

Imię matki: Anna

Znany/a też jako: Jan Lennik

Dodatkowe informacje: Jan Linnik urodził się prawdopodobnie w powiecie wołkowyskim (zniekształcona nazwa miejsca urodzenia uniemożliwia 100-procentową identyfikację), późniejsze województwo białostockie II RP. W dniu 02.11.1939 władze sowieckie włączyły powiat wołkowyski w skład Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Sowieckiej. Linnik prawdopodobnie został deportowany w głąb Związku Sowieckiego w nieustalonym terminie, przypuszczalnie w latach 1940-1941 (przypuszczenie to wynika z podobnych losów Polaków na Kresach w czasie II wojny światowej oraz z faktu jego późniejszej służby w Armii Berlinga). W 1943 roku wstąpił do I Dywizji Piechoty im. Tadeusza Kościuszki (późniejszej tzw. Armii Berlinga), w której pełnił służbę do lutego 1946 roku. Po zdemobilizowaniu osiedlił się w Makowie Podhalańskim.

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Akta śledztwa przeciwko Janowi Linnikowi i innym osobom związanym z organizacją niepodległościową Stanisława Sali. W jego domu 09.01.1949 została przeprowadzona rewizja, która dała wynik negatywny. Zatrzymany przez PUBP w Wadowicach 11.01.1949. W czasie śledztwa poniżany, bity i wyśmiewany, czym zmuszono go do złożenia fałszywych i niekorzystnych dla niego zeznań. Akt oskarżenia sporządził 16.03.1949 oficer śledczy PUBP w Wadowicach Franciszek Stasik. Oskarżony z art. 4 par. 1 w związku z art. 18 par. 1 Dekretu z 13.06.1946, tj. o to, że w okresie od wiosny do grudnia 1948 przechowywał broń (rewolwer „Nagan” nr 25890) oraz o to, że nie doniósł komunistycznym władzom na organizację Sali. Akt oskarżenia wraz z materiałami sprawy przekazano do Wojskowej Prokuratury Rejonowej w Krakowie. Akta złożono 12.11.1949 w Archiwum Wydz. II WUBP w Krakowie, pod dawną sygn. 4305/I. Przerzejestrowano 21.10.1968 do nr 1305/III.	Akta o sygn. IPN Kr 07/1202 (1305/III).	Informacja o brutalnych metodach śledztwa UB pochodzi z zeznań oskarżonych podczas rozprawy głównej przed WSR Kraków.
Prokuratorskie akta nadzoru przeciwko Janowi Linnikowi i innym. Sporządzony przez PUBP w Wadowicach 16.03.1949 akt oskarżenia, został przesłany 28.03.1949 do Wojskowej Prokuratury Rejonowej w Krakowie wraz z informacją o osadzeniu Linnika i innych oskarżonych w Więzieniu przy ul. Montelupich w Krakowie. WPR w Krakowie akt oskarżenia zatwierdziła i przesłała do Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie. Wyrokiem WSR w Krakowie uniewinniony. Zwolniony z więzienia 20.04.1949.	Akta o sygn. IPN Kr 111/1994 (Pr II 338/49).	

Sprawa przed Wojskową Prokuraturą Rejonową w Krakowie i Wojskowym Sądem Rejonowym w Krakowie przeciwko Janowi Linnikowi i innym osobom związanym z organizacją niepodległościową Stanisława Sali. Postanowienie o tymczasowym aresztowaniu Linnika wydał 15.03.1949 prokurator WPR w Krakowie mjr Piotr Smolnicki vel Józef Holender. Akt oskarżenia zatwierdził 28.03.1949 prokurator WPR w Krakowie mjr Piotr Smolnicki i przesłał go do Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie wraz z aktami sprawy. Rozprawa Główna odbyła się 07.04.1949 przed WSR w Krakowie, który orzekł w składzie: przewodniczący - por. Władysław Sieracki oraz ławnicy - strz. Jan Chudy i strz. Marian Ozga. W czasie rozprawy sądowej Linnik nie przyznał się do zarzuconych mu czynów i odwołał zeznania złożone w trakcie śledztwa, jako złożonych „pod wpływem przymusu fizycznego”. Wyrokiem z 14.04.1949 uniewinniony. Zwolniony z więzienia 15.04.1949.

Akta o sygn. IPN Kr 110/3152 (Pr II 338/49, Sr 294/49).

Piotr Smolnicki v. Józef Holender, prokurator WPR w Krakowie, został skazany w 1951 przez NSW na 8 lat więzienia za współpracę z Kripo w gettcie krakowskim i zdegradowany z ppłk. do szeregowca.

Charakterystyka nr 139 dot. niepodległościowego oddziału Stanisława Sali, ps. „Chojnicki Janusz”, „Szmidt”. Jako uczeń 4 klasy gimnazjum w Osielcu, a zarazem harcerz, zorganizował on początkowo grupę ZHP, tzw. Zastęp Zastępowych, o nazwie „Leśni Ludzie”, w której z inspiracji nauczyciela gimnazjum zorganizował „kącik polityczny”. W skład tej grupy wchodził uczniowie tegoż gimnazjum. W marcu 1947 grupa zmieniła nazwę na: „Podhalańska Grupa Operacyjna Podziemnego Wojska Polskiego Oddział Józefa Piłsudskiego”. Komendantem organizacji został Stanisław Sala, a jego zastępcą Adam Sasuła ps. „Czarny Leszek”. Organizacja liczyła 8 osób (przez cały okres istnienia 16). W marcu 1948 organizacja ponownie zmieniła nazwę na „Wolność i Sprawiedliwość”. W kwietniu 1948 Sala został aresztowany, jednak udało mu się zbiec z posterunku MO w Makowie Podhalańskim. Po ucieczce zaczął się ukrywać, jednocześnie zorganizował WiS w nowym składzie. Terenem jej działania były powiaty: myślenicki i wadowicki, a także Żąbkowice Śląskie i powiat chrzanowski. Najbardziej spektakularną akcją oddziału była likwidacja funkcjonariusza MO ppor. Mariana Kurdziela 21.08.1948. W marcu 1948 PUBP w Myślenicach wszczął wobec grupy Sali rozpracowanie operacyjne krypt. „Kominiarze”, w którym wykorzystano 3 informatorów o ps.: „Lew”, „Wrona” i „Poprawny”. Ponadto PUBP w Myślenicach i w Wadowicach przeprowadziły przez kilka miesięcy kilkanaście akcji pościgowych. Oddział został rozbity w grudniu 1948. Aresztowano w sumie 15 członków WiS oraz 40 współpracowników, którzy otrzymali wysokie wyroki, z karą śmierci włącznie. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Jan Linnika, który występuje jako współpracownik tej organizacji. Kwestionariusz zawiera błędną informację o skazaniu Linnika na rok więzienia (w rzeczywistości uniewinniony).

Akta o sygn. IPN Kr 074/138 (139/X).